

รายงานสถานการณ์น้ำและคาดการณ์น้ำในพื้นที่
ลุ่มน้ำท่าเรียน Sabangla
วันที่ 9 กรกฎาคม 2555

สถานการณ์หน้าในพื้นที่ลุ่มน้ำท่าเรือสับส่องคล้า

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ

ผลการณ์ปริมาณน้ำฝนต่อวัน 1-7 วัน คาดว่า จะมีฝนตกกระจายในช่วงวันที่ 10-14
กรกฎาคม 2555

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ

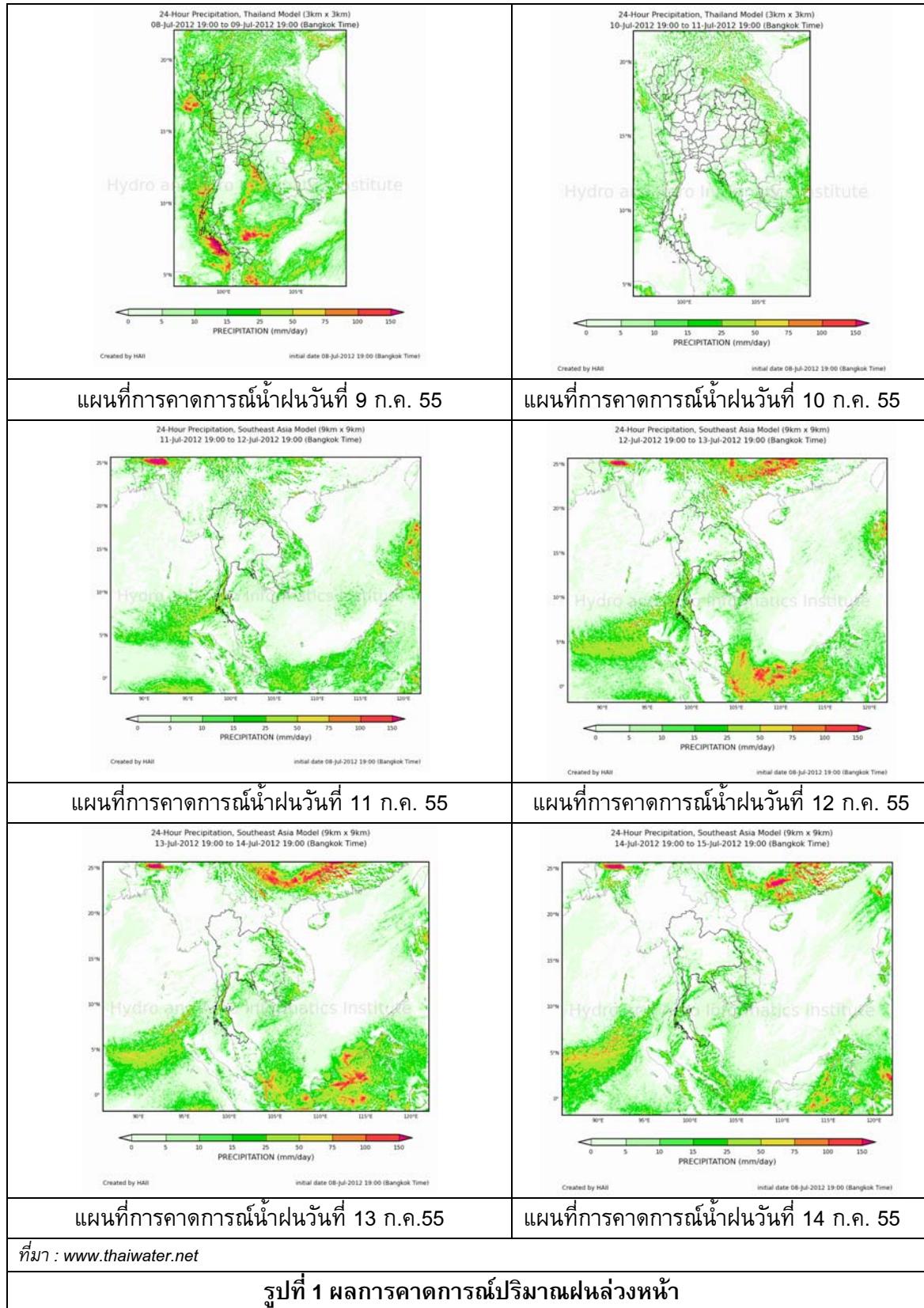
สุ่มน้ำท่าเส้าบสังขลา ปัจจุบันเกิดสถานการณ์เฝ้าระวังภัยแล้ง (ระดับน้ำต่ำกว่าเกณฑ์เตือนภัยแล้ง) ที่สถานีอุตุฯ เกาะตองล่าง ตะโหนด นาท่อม และรัตภูมิ คาดว่า ในช่วง 1-3 วันข้างหน้า ระดับน้ำมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย/ทรงตัว สถานการณ์น้ำโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ

ข้อมูลทั่วไปของลุมน้ำทะเลสาบสงขลา

ลุ่มน้ำท่าศาลา มีพื้นที่ลุ่มน้ำทั้งหมดประมาณ 8,563 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,351,875 ไร่ เป็น
แผ่นดิน (รวม gele) ประมาณ 7,517 ตารางกิโลเมตร และเป็นพื้นที่ท่าศาบประมาณ 1,046 ตาราง
กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่อยู่ในเขต 5 จังหวัด ได้แก่ ตั้ง นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา และสูตร
ลุ่มน้ำในพื้นที่ประกอบด้วย ลุ่มน้ำสายสันฯ และแตกแขนงเป็นหลายสายที่ไหลลงสู่ท่าศาบสงขลา โดย
ท่าศาบสงขลา มีลักษณะคดโค้งเป็นตอนๆ ซึ่งตอนบนสุดอยู่ในพรุดawan เคริง และตอนล่างสุดเชื่อมตอกับ
อ่าวไทยบริเวณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ทำให้การขันลงของระดับน้ำในท่าศาบสงขลา ได้รับอิทธิพล
จากทั้งปริมาณน้ำท่าที่ไหลลงลุ่มน้ำสาขาต่างๆ ในส่วนน้ำเอ่องและการขันลงของระดับน้ำทะเล โดยมีรายละเอียด
สรุปดังนี้

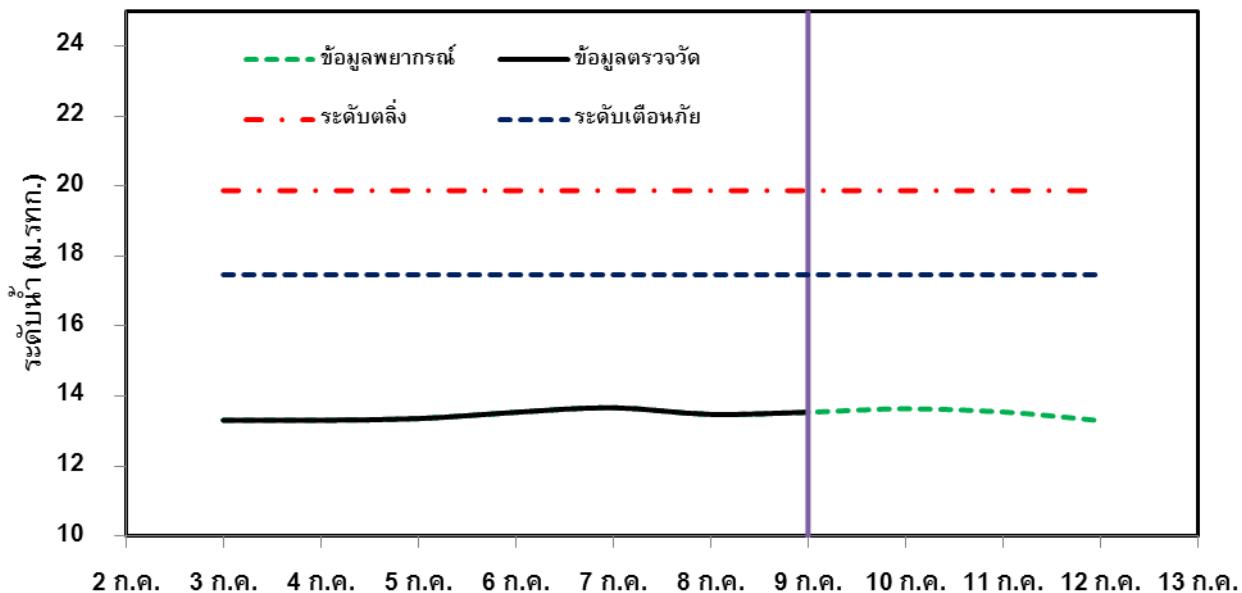

สถานการณ์น้ำฝน

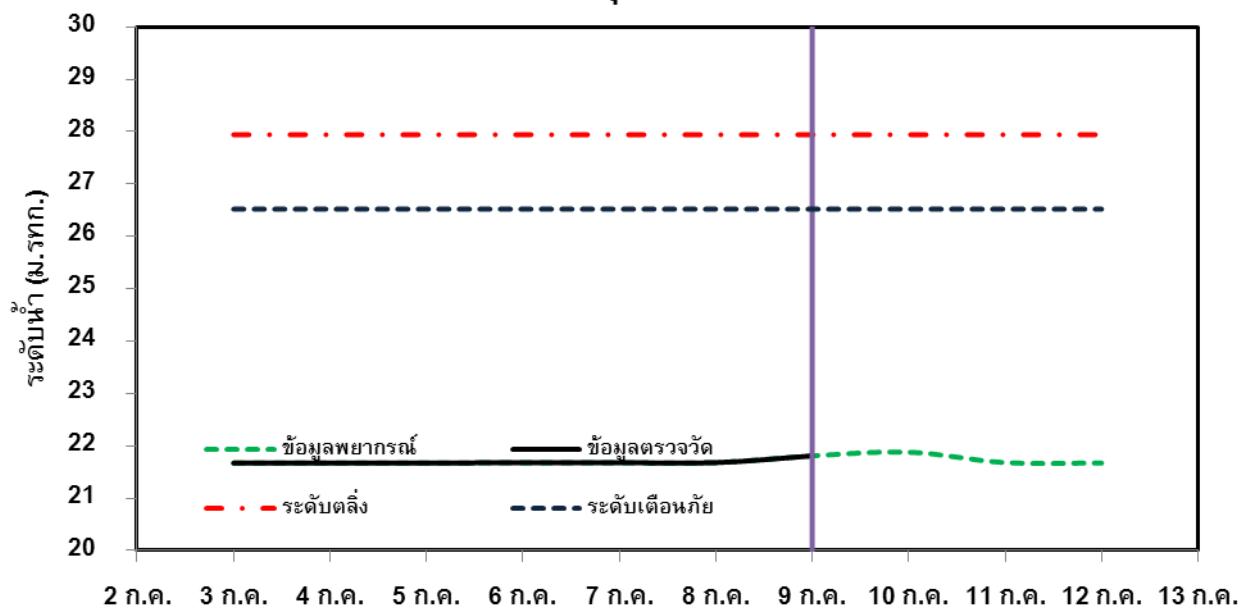

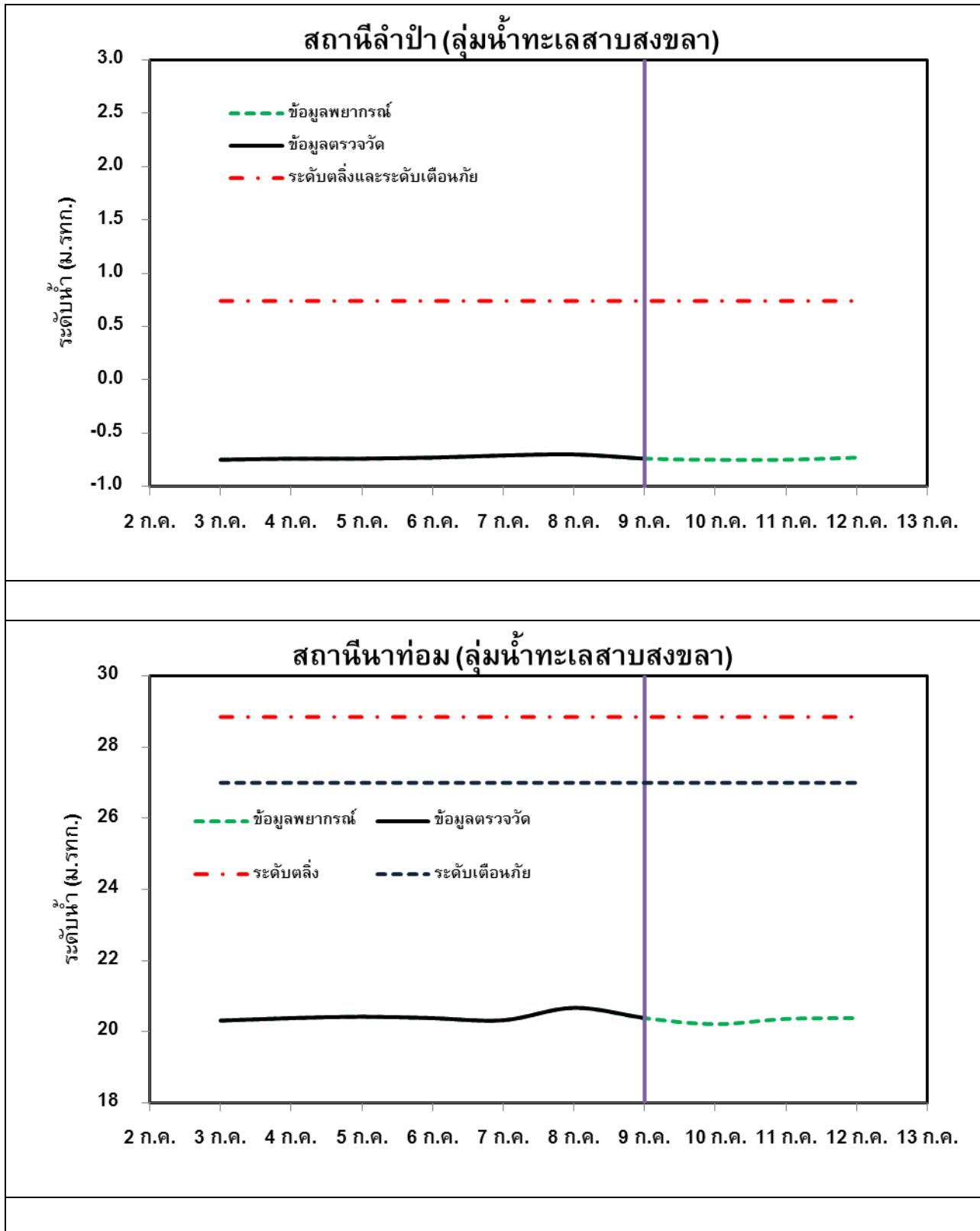
สถานีอู่ตะเภาตอนบน (ลุ่มน้ำท่าเส็บสangขลา)

สถานีตะโหมด (ลุ่มน้ำท่าเส็บสangขลา)

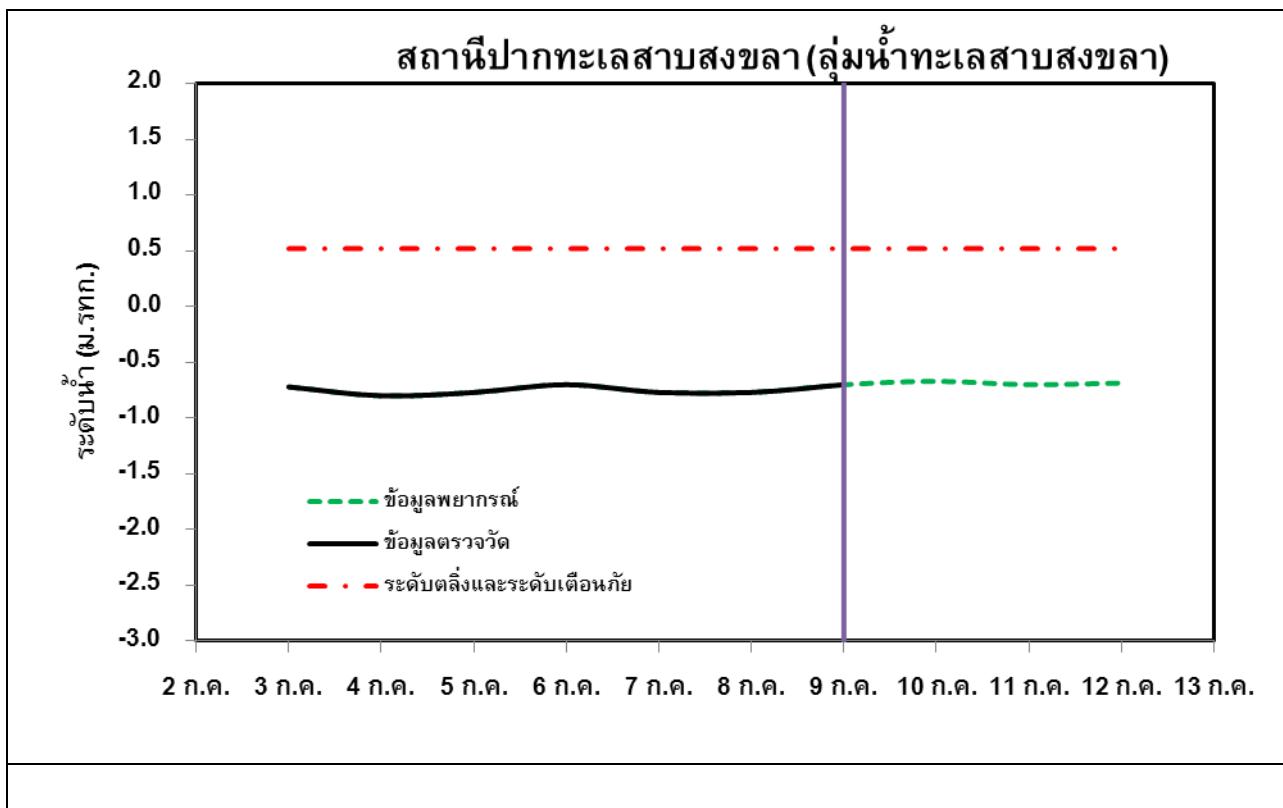

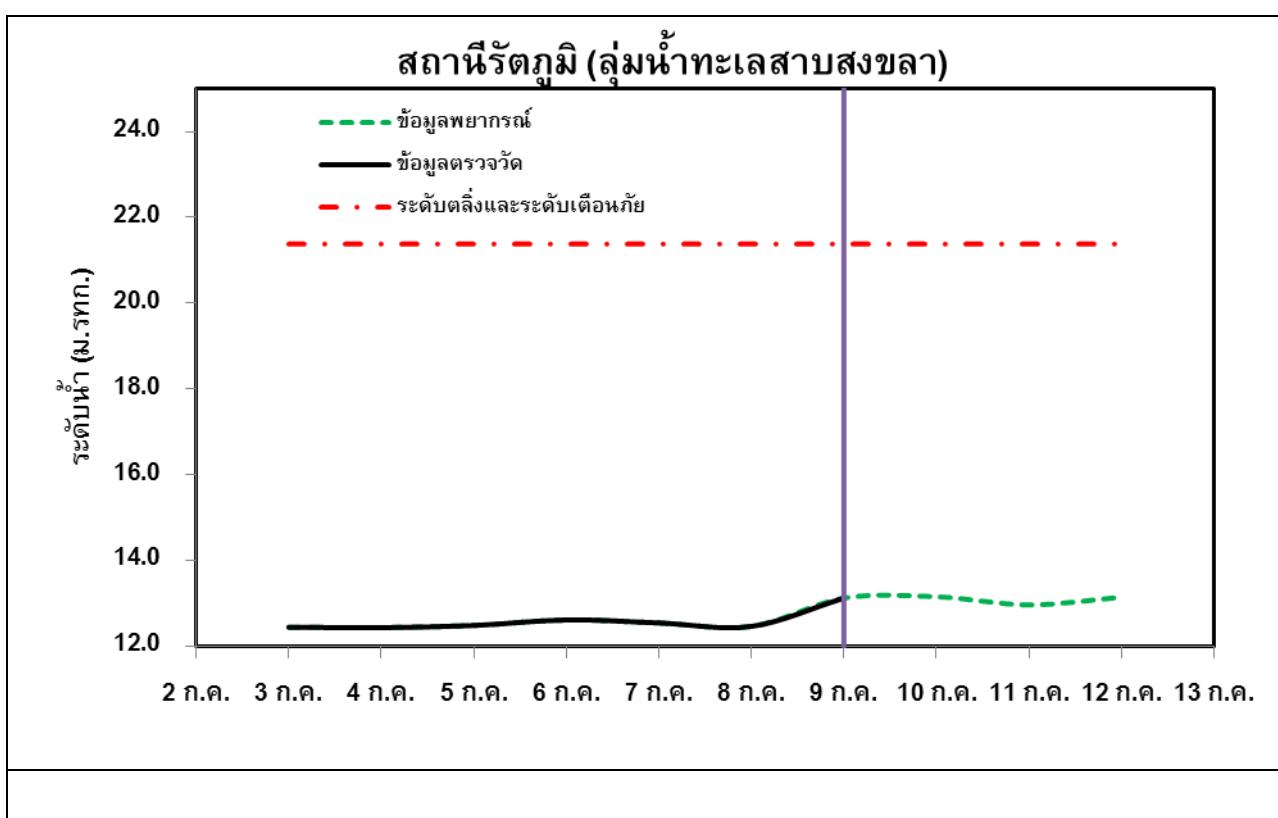
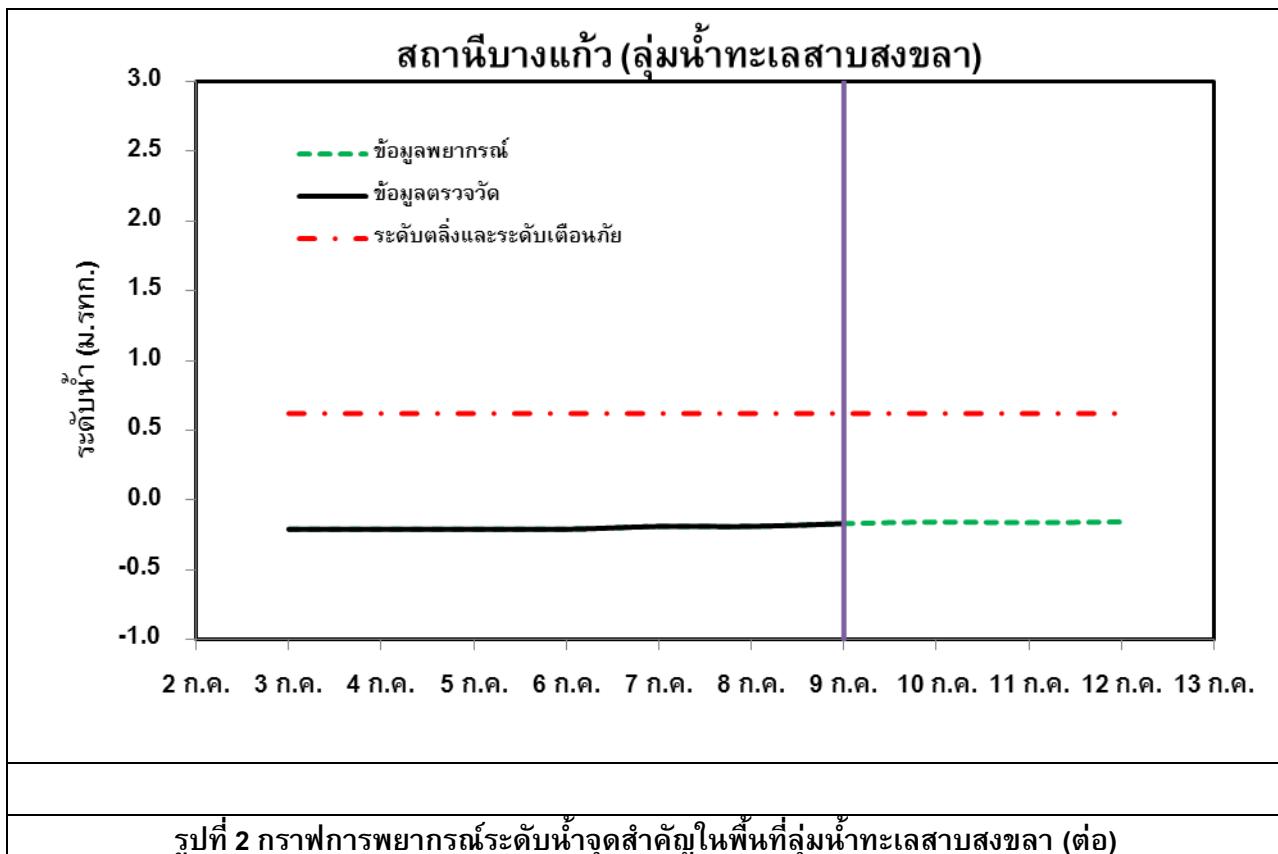
รูปที่ 2 กราฟการพยากรณ์ระดับน้ำจุดสำคัญในพื้นที่ลุ่มน้ำท่าเส็บสangขลา

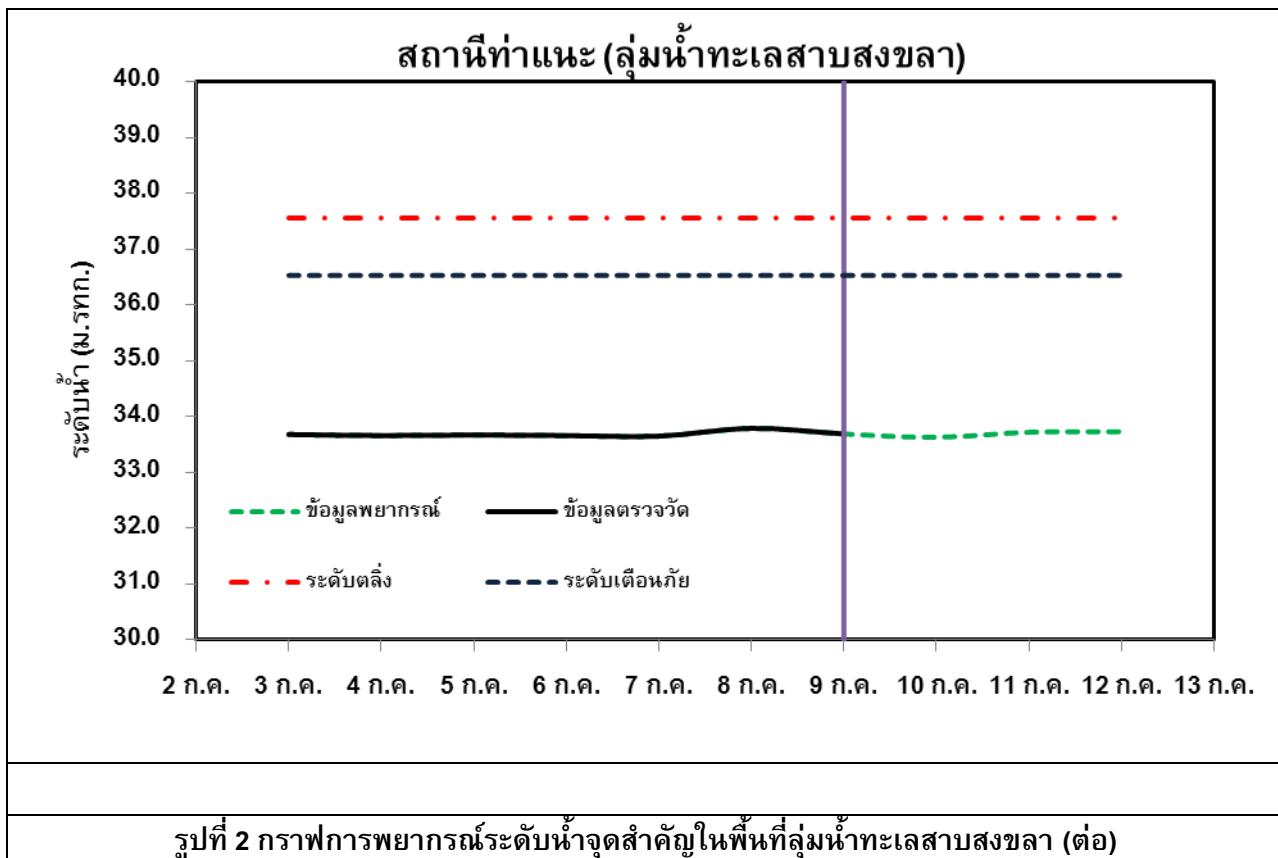

รูปที่ 2 กราฟการพยากรณ์ระดับน้ำจุดสำคัญในพื้นที่ลุ่มน้ำท่าเส้าสบสิงขลา (ต่อ)

(1) การไหลของน้ำในลำน้ำสาขาต่างๆ ซึ่งจะมีมากในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม โดยจะมีน้ำท่าไหลออกจากคลองต่างๆ ในปริมาณมาก บริเวณปากคลองต่างๆ จึงมีน้ำไหลแรงและมีการขึ้น-ลงของระดับน้ำเปลี่ยนแปลงมากและไก络อกไปจึงค่อยๆ อ่อนตัวลง และจะเปลี่ยนแปลงอีกครั้งบริเวณที่น้ำจากทะเลสาบตอนบนและตอนกลางไหลลงสู่ทะเลสาบตอนล่างที่ช่องแคบปากอ่าวซึ่งเชื่อมระหว่างทะเลสาบตอนกลางกับตอนล่าง

(2) การขึ้นลงของระดับน้ำทะเล เนื่องจากทะเลสาบสังขลาอยู่ภายใต้อิทธิพลการขึ้นลงของน้ำทะเล ระดับน้ำทะเลขึ้นสูงสุดและลงต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 0.29 ม.ราก. (ธันวาคม) และ -0.72 ม.ราก. (สิงหาคม) ตามลำดับ และมีค่าการแปรผันของระดับน้ำอยู่ที่ 1.01 ม. การขึ้นลงของระดับน้ำบริเวณนี้จะส่งผลโดยตรงต่อระดับน้ำในทะเลสาบสังขลา

(3) การขึ้นลงของน้ำในทะเลสาบสังขลา ได้รับอิทธิพลของน้ำขึ้น-ลงจากการระดับน้ำทะเล ซึ่งน้ำทะเลสามารถเข้าสู่ทะเลสาบโดยตรงทางปากร่องน้ำส่งขลาบริเวณทะเลสาบสังขลาตอนล่างและส่งผลถึงทะเลสาบตอนกลางและตอนบนผ่านทางช่องแคบปากอ่าว แต่ความแรงของการขึ้น-ลงของระดับน้ำในทะเลสาบตอนกลางและตอนบนจะต่ำกว่าที่ปากร่องน้ำส่งขลามาก เนื่องจากช่องแคบที่ปากอ่าวเป็นร่องน้ำเดียวที่เชื่อมระหว่างทะเลสาบตอนกลางและตอนล่างซึ่งมีความแคบและลึกจำกัด จึงเกิดขวางการไหลของน้ำขึ้น-ลง ส่งผลให้ระดับน้ำขึ้น-ลงของทะเลสาบตอนบนมีไม่นานนัก กล่าวคือ ทะเลสาบตอนบน

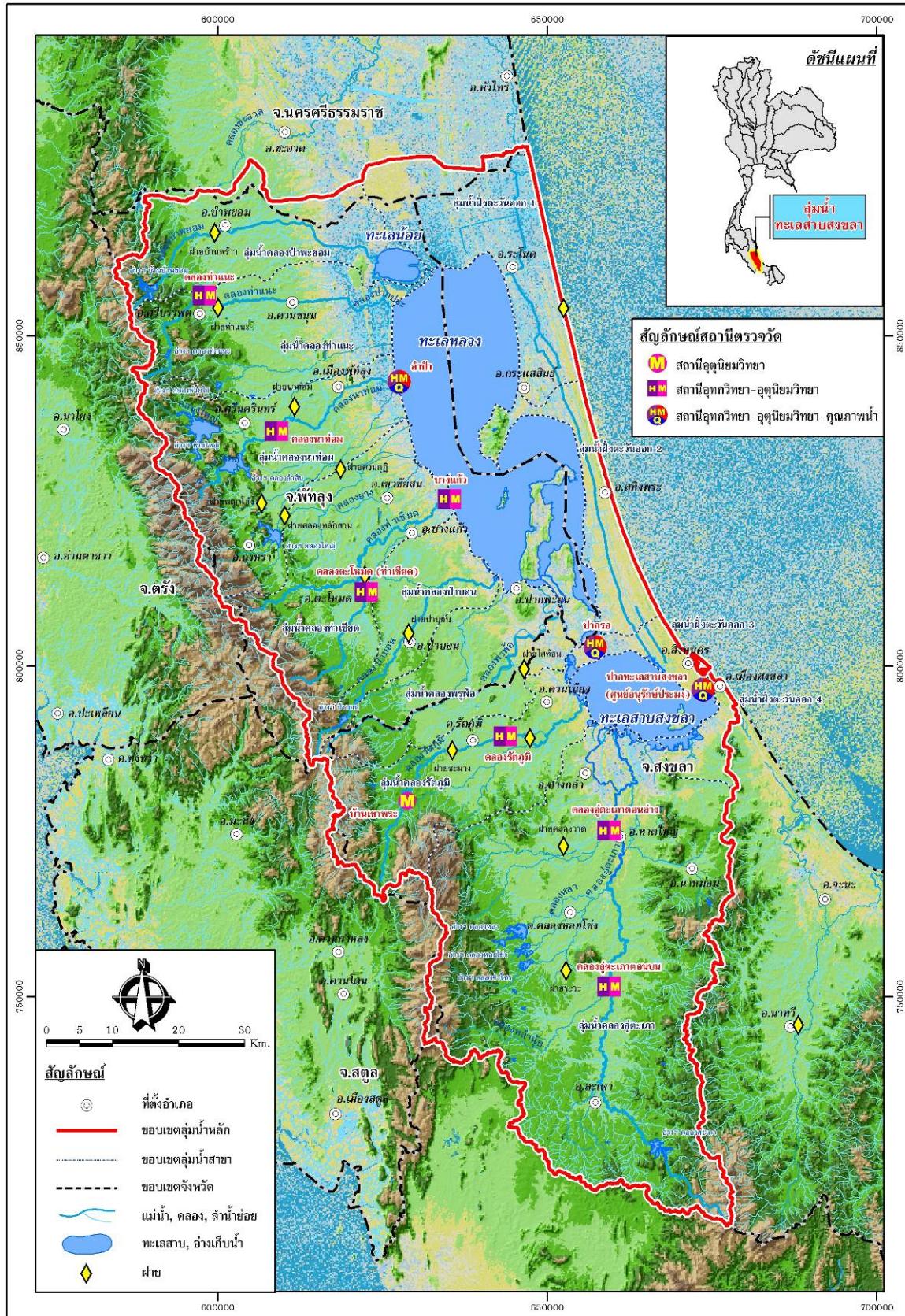
(ท่าเรหลวง) ได้รับอิทธิพลของน้ำท่าเรือ-ลงน้อยมาก มีพิสัยน้ำขึ้นน้ำลงเฉลี่ยไม่เกิน 0.09 ม. ท่าเส็บต่อนกลาง (ท่าเรสาบ) ได้รับอิทธิพลของน้ำท่าเรือลงบ้าง มีพิสัยน้ำขึ้นน้ำลงเฉลี่ยไม่เกิน 0.11 ม. และท่าเส็บต่อนล่าง (ท่าเรสาบสังขลา) ได้รับอิทธิพลจากการขันลงของน้ำท่าเลมากกว่าบริเวณอื่น มีพิสัยน้ำขึ้น น้ำลงเฉลี่ยที่ป้ากร่องน้ำประมาณ 0.60 ม.

ในลุ่มน้ำท่าเส็บสังขลาอ่างเก็บน้ำที่สำคัญ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำสะเดา (55.18 ล้าน ลบ.ม.) อ่างเก็บน้ำปานอน (20.20 ล้าน ลบ.ม.) อ่างเก็บน้ำป่าพะยอม (20.50 ล้าน ลบ.ม.) และอ่างเก็บน้ำคลองหลา (25 ล้าน ลบ.ม.) ยังมีฝายสร้างขวางลำน้ำเพื่อเก็บน้ำในฤดูแล้ง ได้แก่ ปตร.คลองอู่ตะเภา ปตร.นาควน ปตร.คลองรัตภูมิ ฝายทำแนว ฝายชะมอง และฝายนาทอม

ลักษณะภูมิประเทศและแม่น้ำที่สำคัญของลุ่มน้ำท่าเส็บสังขลา แสดงดังรูปที่ 3

ฤดูกาลของลุ่มน้ำท่าเส็บสังขลา แบ่งออกเป็น 2 ฤดู คือ ฤดูฝน อยู่ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม เนื่องจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (พ.ค.-ต.ค.) และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ย.-ธ.ค.) ทำให้ฝนตกโดยทั่วไป เดือนที่มีฝนมากที่สุดคือเดือนพฤษจิกายน และฤดูร้อนอยู่ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายนโดยเดือนที่มีอากาศร้อนมากที่สุดคือเดือนเมษายน

ในพื้นที่ลุ่มน้ำท่าเส็บสังขลา มีสถานีโทรมาตรของกรมทรัพยากรน้ำอยู่รวมทั้งสิ้น 11 สถานี โดยมีการตรวจระดับน้ำ 10 จุด วัดน้ำฝน 11 จุด และคุณภาพน้ำ 3 จุด ตามรูปที่ 3

รูปที่ 3 ลักษณะสภาพภูมิประเทศของพื้นที่ลุ่มน้ำท่าศาลา

ปัญหาอุทกภัยในลุ่มน้ำท่าเลสาบสงขลา

ลุ่มน้ำท่าเลสาบสงขลาได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมที่พัดมาจากอ่าวไทย และมีสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงทางด้านทิศตะวันตก และลาดเอียงไปยังที่ราบลุ่มทางทิศตะวันออก เมื่อเกิดฝนตกติดต่อ กันหลายวันทำให้เกิดปริมาณน้ำหลักจำนวนมากไหลลงมาจากเทือกเขารุ่งเรืองพื้นที่ราบใกล้ท่าเลสาบ อีกทั้งถ้าระดับน้ำในท่าเลสาบหนุนขึ้นสูง เป็นอุปสรรคต่อการระบายน้ำลงสู่ท่าเลสาบ ได้ทำให้เกิดปัญหาอุทกภัย

พื้นที่มีปัญหาอุทกภัยน้อย ได้แก่ พื้นที่ลุ่มน้ำย่อยคลองท่าแวง คลองพรุพ้อ รัตภูมิ ฝั่งตะวันออก 1 ฝั่งตะวันออก 3 และคลองท่าเชียด พื้นที่มีปัญหาอุทกภัยปานกลาง ได้แก่ พื้นที่ลุ่มน้ำย่อยคลองป่าพะยอม พื้นที่มีปัญหาอุทกภัยมาก ได้แก่ พื้นที่ลุ่มน้ำย่อยคลองอู่ตะเภา ฝั่งตะวันออก 2 ฝั่งตะวันออก 4 และคลองป่าบอน

การบริหารจัดการน้ำในถყุดน้ำหลัก

การบริหารจัดการน้ำในถყุดน้ำหลักที่บริษัทได้พิจารณาขึ้นจากข้อมูลการบริหารจัดการน้ำและสภาพปัญหาต่างๆ ของโครงการ ประกอบด้วย 4 ส่วนหลัก คือ

- 1) การวิเคราะห์ระยะเวลาการเดินทางของน้ำในลำน้ำ เพื่อประกอบการพิจารณาเตือนภัยน้ำหลักของโครงการ
- 2) เกณฑ์การเตือนภัยน้ำท่วม เพื่อใช้ในการแจ้งเตือนผู้เกี่ยวข้องให้เตรียมรับเหตุการณ์หรือแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ล่วงหน้าได้ทันท่วงที
- 3) การวิเคราะห์คาดการณ์น้ำหลัก เพื่อใช้ประกอบการคำนวณด้านน้ำหลักในแบบจำลองทางชลศาสตร์
- 4) แนวทางการบริหารจัดการน้ำในถყุดน้ำหลัก เพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วม และลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ได้

โดยมีรายละเอียดผลการศึกษาในแต่ละส่วนดังนี้

การวิเคราะห์ระยะเวลาการเดินทางของน้ำในลำน้ำ

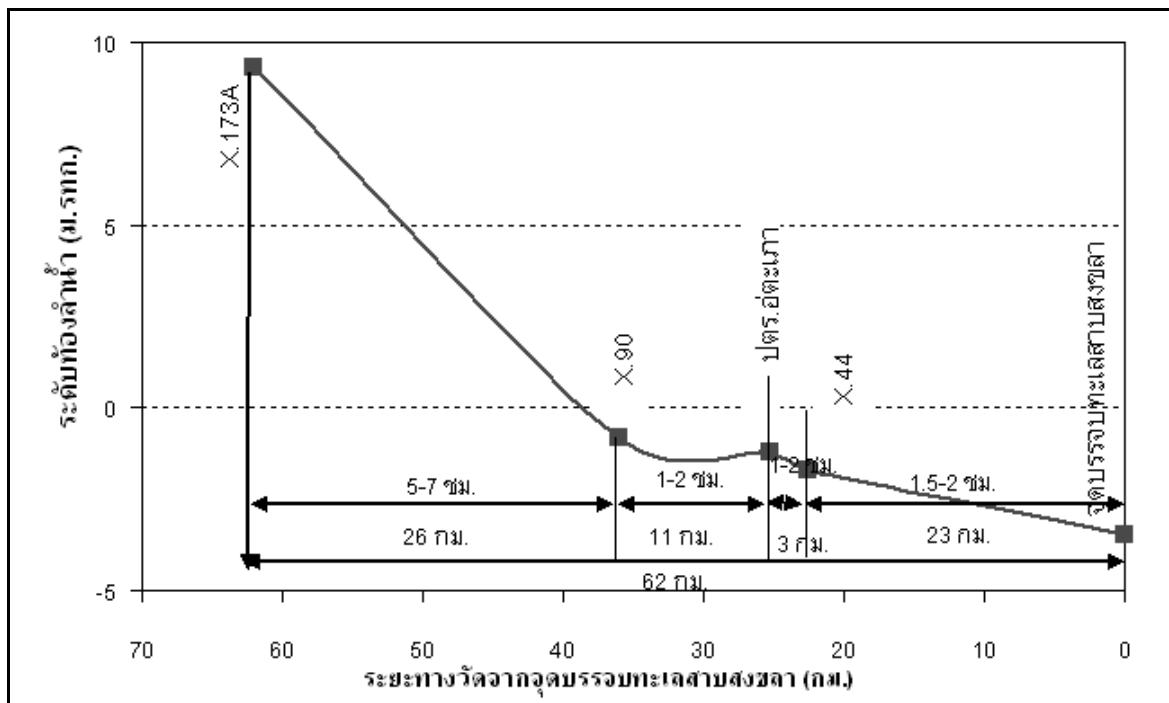
การวิเคราะห์ระยะเวลาการเดินทางของน้ำในลำน้ำ จะใช้เพื่อประกอบการพิจารณาเตือนภัยน้ำหลักของโครงการจากข้อมูลตรวจวัดโดยตรง รวมทั้งช่วยเสริมระยะเวลาการเตือนภัยล่วงหน้าจากผลการพยากรณ์ของแบบจำลองขึ้นอีก ทั้งนี้เนื่องจากการใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์ทั้งในส่วนของแบบจำลองทางชลศาสตร์ และ ANN นั้นจะมีข้อจำกัดในด้านการคาดการณ์ปริมาณน้ำหรือปริมาณฝนที่ใช้เป็นข้อมูลเข้าของแบบจำลองในช่วง Forecast ซึ่งใช้ข้อมูลฝนพยากรณ์จาก NOAA โดยทั้งสองแบบจำลองดังกล่าวจะกำหนดระยะเวลาการพยากรณ์ล่วงหน้าไว้ที่ประมาณ 3-7 วัน อย่างไรก็ตาม ถ้าทราบระยะเวลาการเดินทางของน้ำก็จะทำให้สามารถเพิ่มระยะเวลาของการพยากรณ์น้ำล่วงหน้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงท้ายๆ ของลำน้ำได้

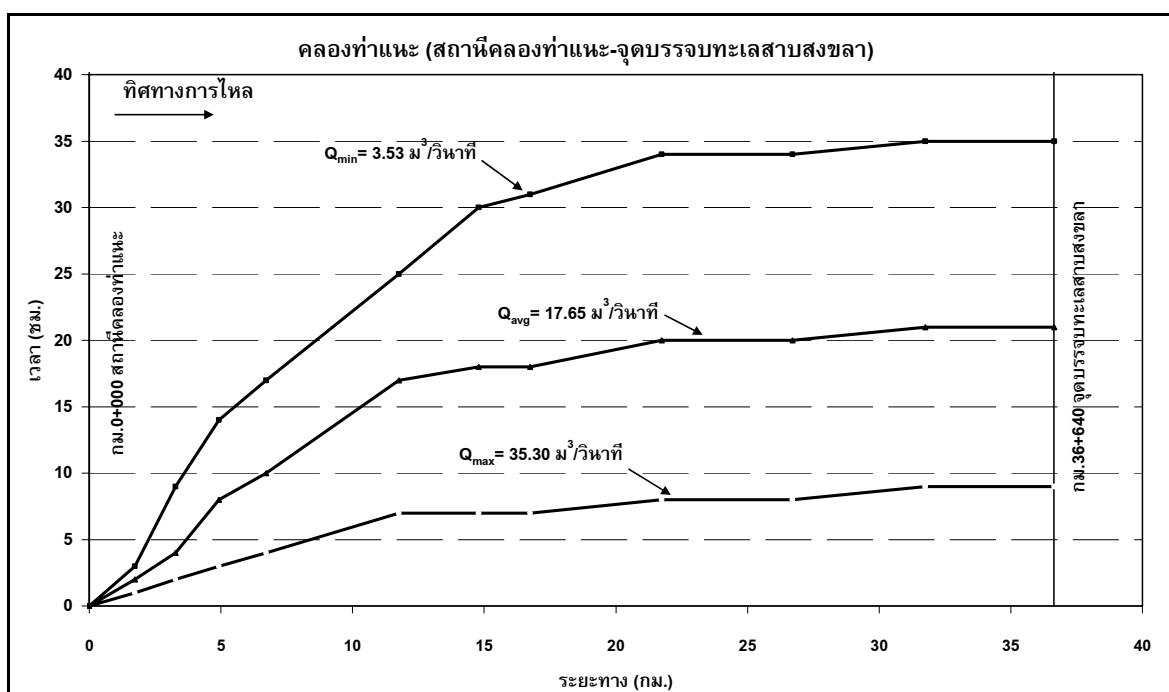
จากการวิเคราะห์หาสภาพการไหลในลำน้ำสาขาต่างๆ ที่อยู่ในพื้นที่โครงการ อาทิเช่น คลองท่าแหน่ คลองนาทอม คลองท่าเชียด คลองรัตภูมิ และคลองอุ่ตະເກາ เป็นต้น สามารถคำนวณหาระยะเวลาการเดินทางของน้ำในคลองอุ่ตະເກາตั้งแต่ สถานีน้ำท่า X.173A ถึงจุดบรรจบทະເລສាបສหລາ และสามารถคำนวณหาระยะเวลาการเดินทางของน้ำที่ค่าอัตราการไหลในปริมาณสูง ปานกลาง และต่ำ ของแม่น้ำสาขาต่างๆ ได้ดังรูปที่ 4 ถึง 9 ตามลำดับ ซึ่งผลจากการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเตือนภัยน้ำหลักได้ ทั้งนี้ค่าอัตราการไหลสูง ปานกลาง และต่ำ พิจารณาจากเหตุการณ์น้ำหลักที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม ถึง 31 ธันวาคม 2552 ซึ่งเป็นปีที่เกิดน้ำท่วมหนักในพื้นที่โครงการฯ ซึ่งผลจากการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเตือนภัยน้ำหลักได้

เกณฑ์การเตือนภัยน้ำท่วม

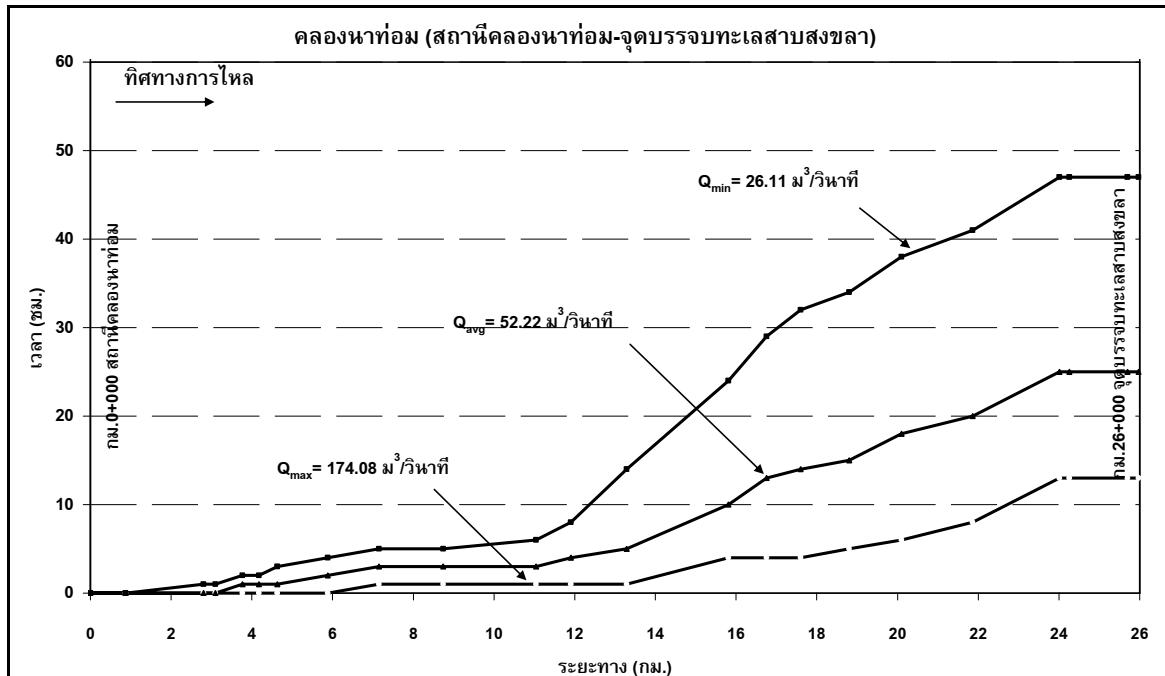
การกำหนดเกณฑ์การเตือนภัยน้ำท่วมเป็นการนำข้อมูลการเกิดปัญหาด้านน้ำในอดีตหรือข้อมูลจากผลการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลอง เช่น สถานการณ์น้ำหลักมาหาความสัมพันธ์กับค่าตรวจวัดหรือค่าที่ได้จากการพยากรณ์โดยแบบจำลองเพื่อใช้ในการแจ้งเตือนผู้เกี่ยวข้องให้เตรียมรับเหตุการณ์หรือแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ล่วงหน้าได้ทันท่วงที สำหรับสภาพการเกิดน้ำท่วมในพื้นที่โครงการฯ มี 2 ลักษณะ คือ การเกิดน้ำท่วมนึ่องจากปริมาณน้ำในลำน้ำสูงมากจนเอ่อล้นตลิ่ง และการเกิดน้ำท่วมนึ่องจากปริมาณฝนตกมากในพื้นที่จนทำให้ไม่สามารถระบายน้ำออกจากพื้นที่ได้ทัน เกณฑ์การเตือนภัยน้ำท่วมล้นตลิ่งแสดงดังตารางที่ 5

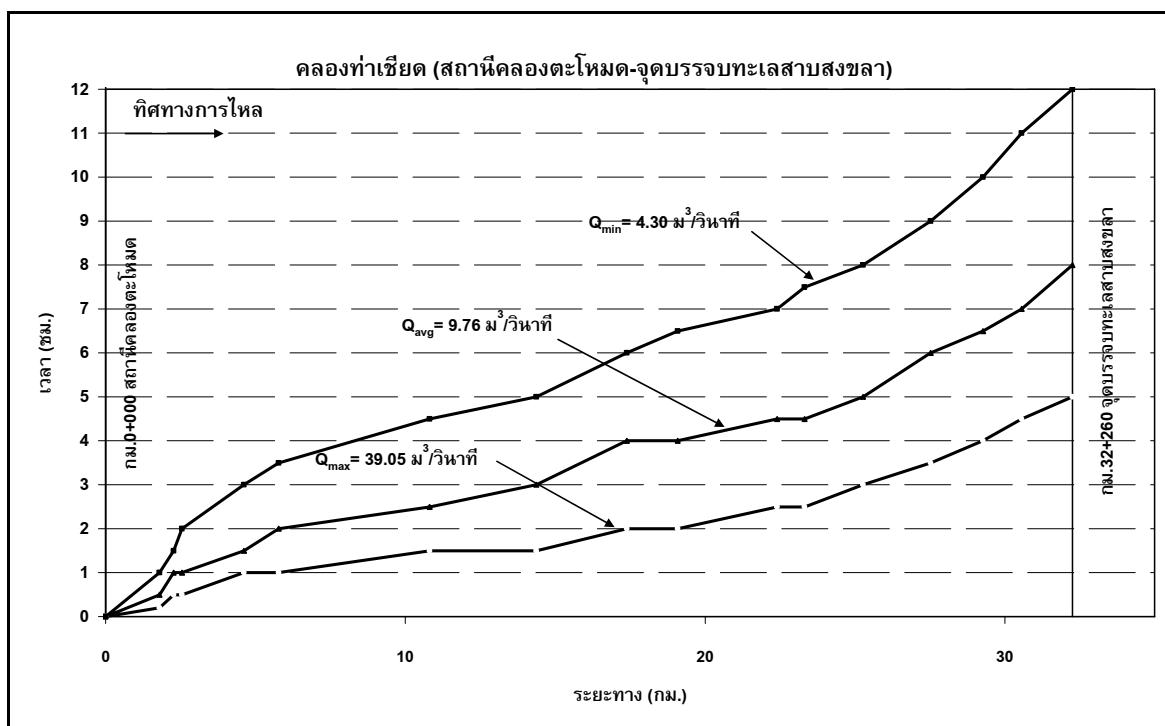
รูปที่ 4 ชุมปัดตามยาวและเวลาการเดินทางของน้ำในคลองอุตตะเกาตั้งแต่ สถานีน้ำท่า X.173A ถึงจุดบรรจบท่าเลสาบสูงขึ้น

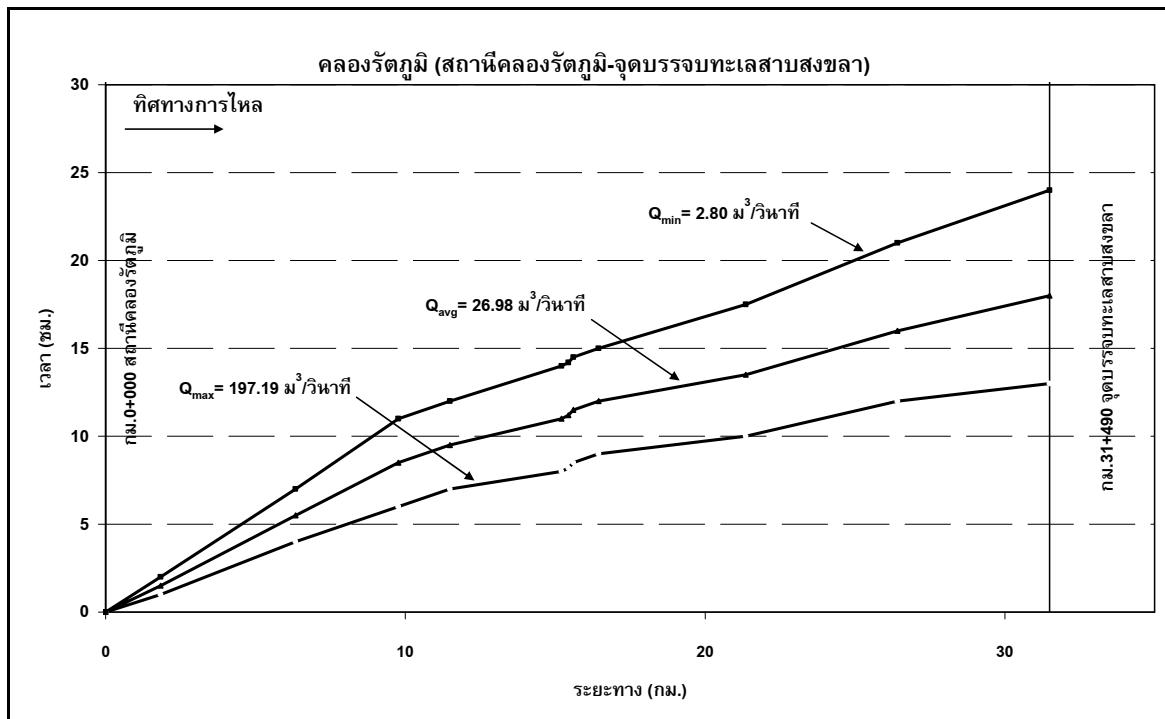
รูปที่ 5 ระยะเวลาการเดินทางของน้ำที่ค่าอัตราการไหลในปริมาณสูง ปานกลาง และต่ำ ของคลองท่าแหน

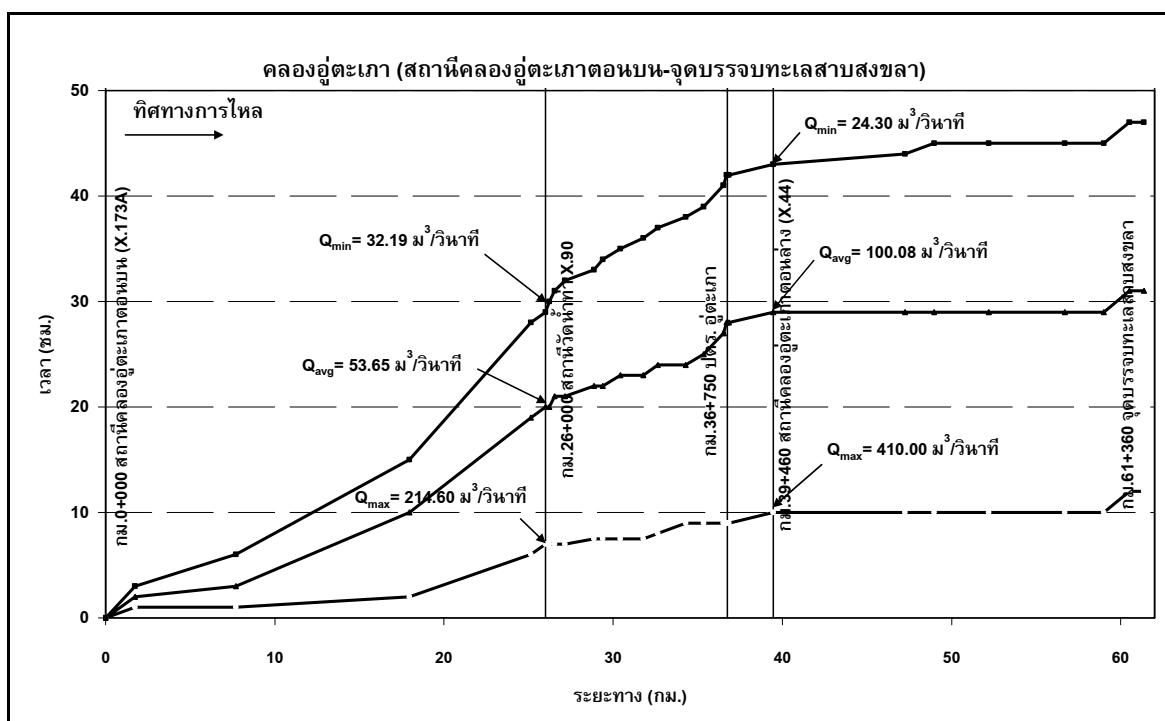
รูปที่ 6 ระยะเวลาการเดินทางของน้ำที่ค่าอัตราการไหลในปริมาณสูง ปานกลาง และต่ำ ของคลองนาท่อม

รูปที่ 7 ระยะเวลาการเดินทางของน้ำที่ค่าอัตราการไหลในปริมาณสูง ปานกลาง และต่ำ ของคลองท่าเชียด

รูปที่ 8 ระยะเวลาการเดินทางของน้ำที่ค่าอัตราการไหลในปริมาณสูง ปานกลาง และต่ำ ของคลองรัตภูมิ

รูปที่ 9 ระยะเวลาการเดินทางของน้ำที่ค่าอัตราการไหลในปริมาณสูง ปานกลาง และต่ำ ของคลองอู่ตะเภา

ตารางที่ 1 เกณฑ์การเตือนภัยระดับน้ำท่วมของสถานีโทรมาตรของโครงการฯ

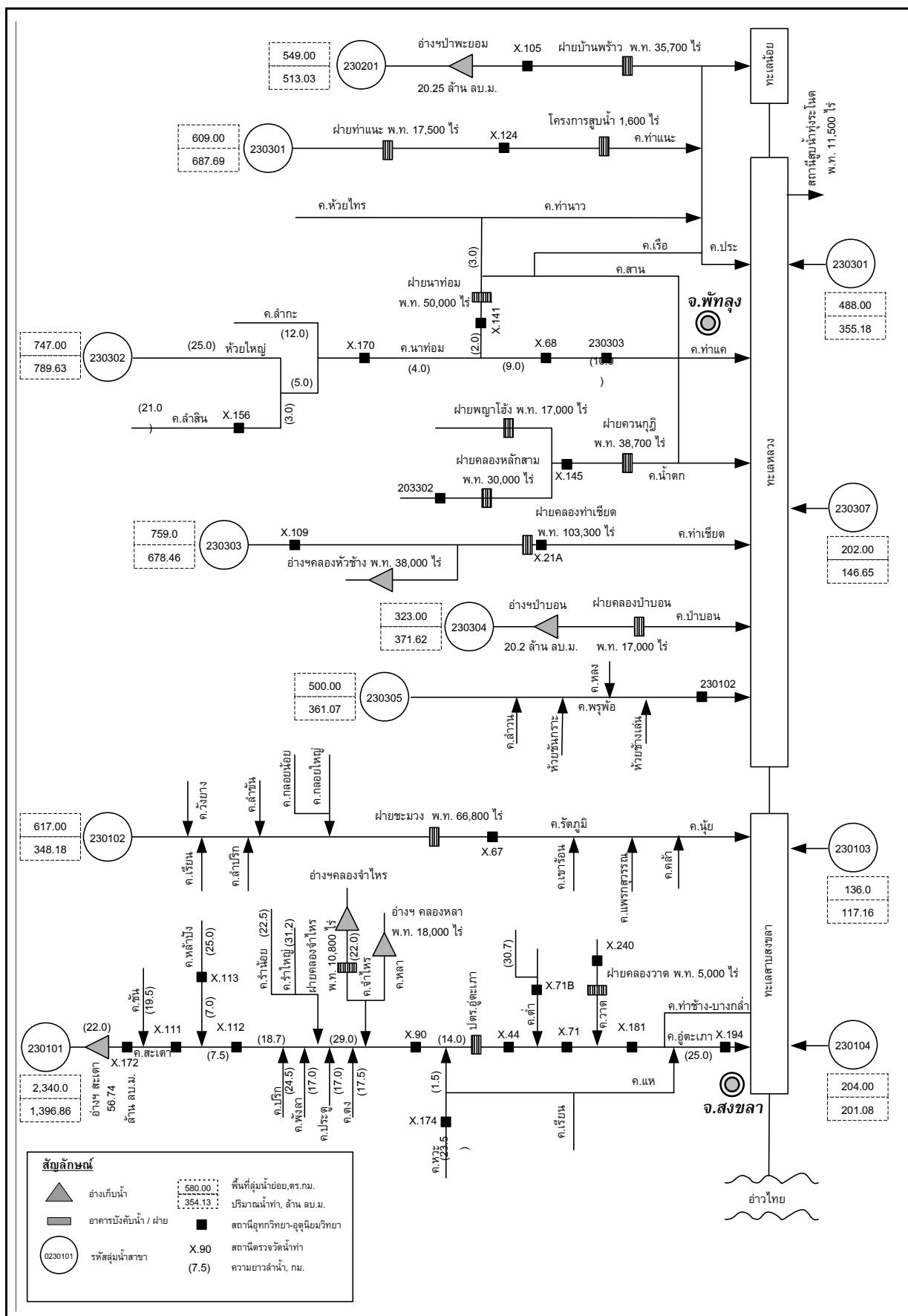
ลำดับ	สถานี	ความจุลำน้ำ (ลบ.ม./วินาที)	ระดับต่ำสุด (ม.รทก.)	ระดับน้ำ (ม.รทก.)		พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ
				ค่า Hi	ค่า HiHi	
1	คลองอู่ตะเภาตอนบน	155.00	19.87	15.13	17.47	พื้นที่ใน อ.หาดใหญ่ ไปจนถึงจุดบรรจบ ทะเลขานสงขลา
2	คลองอู่ตะเภาตอนล่าง	508.00	8.93	6.90	7.40	ฝ่าระวังเตือนภัยระดับน้ำและน้ำท่วม บริเวณ อ.หาดใหญ่
3	คลองรัตภูมิ	110.00	22.62	22.00	22.62	พื้นที่รับน้ำคลองรัตภูมิใน อ.รัตภูมิ อ.ควน เนียง ไปจนถึงจุดบรรจบกับทะเลขานสงขลา
4	คลองตะโหนด	101.00	27.94	26.02	26.52	พื้นที่ใน อ.ตะโหนด อ.บางแก้ว อ.เข้าชัยสน ไปจนถึงจุดบรรจบทะเลขานสงขลา
5	คลองนาทอม	990.00	28.85	26.50	27.00	พื้นที่บริเวณเทศบาลเมืองพัทลุง ไปจนถึงจุด บรรจบทะเลขานสงขลา
6	คลองท่าแหนะ	143.28	37.56	36.03	36.53	พื้นที่รับน้ำคลองท่าแหนะคลองท่าแหนะใน อ.ศีริบุรพ์ และ อ.ควนขุน
7	ปากทะเลขานสงขลา/อ่าวไทย	-	-	0.02	0.52	ใช้ตรวจวัดการขึ้นลงของระดับน้ำทะเล
8	ปากกรอ	-	0.00	-0.50	0.00	เป็นตัวแทนระดับน้ำในทะเลขานบริเวณ อ.สิงหนคร อ.ควนเนียง
9	ลำป้า	129.53	1.15	0.24	0.74	พื้นที่บริเวณที่ต่ำช่วง อ.เมืองพัทลุง อ.ควน ขุน
10	บางแก้ว	146.36	0.62	0.02	0.62	พื้นที่บริเวณที่ต่ำช่วง อ.เข้าชัยสน อ.บางแก้ว

หมายเหตุ : Hi คือ เกณฑ์ระดับน้ำเตือนภัยล่วงหน้าก่อนที่จะเกิดน้ำท่วม

HiHi คือ เกณฑ์ระดับน้ำที่ทำให้เกิดน้ำท่วมล้นตลิ่งหรือค่าที่หน่วยงานปกครองท้องถิ่นใช้ในการเตือนภัยวิกฤติน้ำ
ท่วม

รายงานสถานการณ์น้ำและคาดการณ์น้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

รูปที่ 10 แผนภูมิโครงข่ายลำน้ำในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา